

[Strøm.]

Hjælpen henholdsvis fra Arbejdsløsheds-kassen eller Kommunen, naar han opfylder Betingelserne enten som arbejdsløs, arbejdsløshedsforsikret eller som Rentenyder. Udvalget har ud fra Lovforslagets Princip om, at kun den ene af to samlevende Ægtefæller kan oppebære Brændselshjælp, be- tragtet det som en Selvfølge, at der ikke kan ydes samlevende Ægtefæller Brændselshjælp baade i Henhold til § 1 og § 2, og man gaar ud fra, at samlevende Ægtefæller, der begge opfylder Betingelserne for at modtage Brændselshjælpen henholdsvis efter § 1 og § 2, vil blive stillet, som om Hjælpen var blevet ydet til den Ægtefælle, der er beret- tigt til den højeste Hjælp efter en af Para- grafferne, og man gaar derfor ud fra, at naar den ene af to samlevende Ægtefæller som Rentenyder har oppebaaret 30 Kr. fra Kommunen, medens den anden Ægtefælle som arbejdsløshedsforsikret vilde have været berettiget som Forsørger til at modtage Hjælpen med 36 Kr. fra Arbejdsløsheds- kassen, skal Arbejdsløsheds-kassen udbetale Ægteparret de resterende 6 Kr.

Et Mindretal, tilhørende Partiet Ven- stre, foreslaar under Ændringsforslag Nr. 1, at Lovforslaget faar en ny Affattelse.

§ 1 i dette Ændringsforslag er ens- lydende med Regeringsforslagets § 1, det vil altsaa sige, at Mindretallet tiltræder den af Regeringen foreslaaede Brændselshjælp til Alders- og Invalidere rentnydere. § 2 i Venstres Ændringsforslag afviger fra det af Regeringen stillede Forslag deri, at man foreslaar de i Regeringsforslaget opstillede 25 Kontrol dage, der er en Betingelse for at faa Hjælpen, udvidet til, at den arbejds- løshedsforsikrede skal have været afkon- troleret for mindst 60 Søgningdage i Tiden fra 1. April til 1. November 1937 og 30 Dage i Tidsrummet fra 1. November 1937 til 28. Februar 1938, altsaa i alt 90 Dage. Samtidig foreslaar Venstremindretallet Be- løbet, som de arbejdsløshedsforsikrede kan erholde efter Regeringsforslaget, nedsat fra 36 Kr. for Forsørgere og 24 Kr. for Ikke- Forsørgere til henholdsvis 30 Kr. og 20 Kr.

I samme Mindretals Ændringsforslags § 3 foreslaas det, at til Personer, der kan sidestilles med de i § 2, Stk. 1, nævnte — altsaa dem, jeg nys nævnte —, men som ikke er arbejdsløshedsforsikrede, er Kom- munen berettiget til at yde en Brændselshjælp paa 30 Kr. for Forsørgere og 20 Kr. for Ikke-Forsørgere i Tiden 1. December 1937 til 28. Februar 1938. Venstremindre- tallet stiller altsaa de forsikrede og de

ikke-forsikrede arbejdsløse lige med Hensyn til Brændselshjælp.

I Ændringsforslagets § 4 foreslaar Venstremindretallet, at Staten bærer alle Udgifterne til Brændselshjælpen til Alders- og Invalidere rentnydere — det er vel en Kærlighedserklæring, kan jeg forstaa, til Kommunerne. Til Gengæld foreslaas, at Arbejdsløsheds-kasserne skal bære en større Del af Udgifterne til Brændselshjælpen end foreslaaet af Regeringen. Brændselshjæl- pen til de ikke-forsikrede skal efter Venstres Ændringsforslag betales med $\frac{7}{10}$ af Staten og $\frac{3}{10}$ af Kommunerne. Venstremindretal- lets Ændringsforslag tager altsaa betydeligt mere Hensyn til de ikke-forsikrede end til de forsikrede. Det siger sig selv, at Flertallet har afvist Forhandling paa dette Grundlag.

Det konservative Mindretal tiltræder ogsaa Regeringsforslaget om Brændselshjælpen til Alders- og Invalidere rentnydere, men foreslaar gennem Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4, at § 2 ændres saaledes, at arbejdsløshedsforsikrede Ikke-Forsørgere ingen Brændselshjælp kan oppebære. De Konservatives Kærlighed til Ungdommen er altsaa ikke saa fremtrædende, at de kan unde de unge Ikke-Forsørgere, og for Resten ogsaa ældre Ikke-Forsørgere, en Brændselshjælp, naar de i øvrigt opfylder Lovens Betingelser herfor.

Det samme Mindretal stiller under Nr. 5 Forslag om en ny Paragraf, hvorefter ogsaa andre økonomisk vanskeligt stillede gifte Medborgere kan erholde Brændselshjælp, naar deres Indkomst ikke overstiger, hvad en Invalidere rentnyder, der har Forsørger- pligt over for Børn, maa have efter § 40 i Folkeforsikringsloven.

Ogsaa det konservative Mindretal fore- slaar, i Ændringsforslag Nr. 6, en ændret Fordeling af de Udgifter, Lovforslagets Gennemførelse vil kræve, og under Æn- dringsforslag Nr. 7 foreslaas en Fordeling af Udgifterne i Anledning af Hjælpen, der foreslaas udbetalt ikke-forsikrede. Heller ikke dette Grundlag, som det konservative Mindretal stiller sig paa, med Uvilje til at hjælpe de unge Ikke-Forsørgere, var egnet til at opnaa Enighed paa.

Uden for Betænkningen er der af Det frie Folkeparti stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at begrænse Hjælpen for arbejdsløshedsforsikrede. I Bemærknin- gerne til dette Ændringsforslag staar der noget, der ikke direkte har Tilknytning til selve Ændringsforslaget, nemlig:

„Brændselshjælp bør som anden of- fentlig Understøttelse, der ikke har for-